

Starter's Guide

ZBAV SA 5. ZLOZVYKOV

KTORÉ ZLOZVYKY TO SÚ:

- 1 Neignoruj členy. V angličtine sú potrebné.
- 2 Nespoliehaj sa iba na telku alebo na pesničky.
- 3 Neprekladaj a nenúť ho prekladať!
- 4 Nehovor na dieťa príliš komplikované vety.
- 5 Buď trpezlivá a netlač na produkciu ale motivuj a neignoruj túto potrebnú súčasť.

POUŽÍVAJTE ČLENY

It's a book. This is a dog. It's an apple.

✓ Každé **podstatné meno, ktoré je v jednotnom čísle a je počítateľné** (viem popočítať knihy, autá, plyšáky - to sú počítateľné, neviem popočítať vodu, ryžu, hudbu atď -nepočítateľné) **musí mať pred sebou člen**. Neurčitý člen ale nemôžem použiť v množnom čísle. ~~They are a dogs.~~

✗ Veľmi často počujem maminky hovoriť *It's book, it's dog.* a to je veľká škoda nepredať to hneď tým deťom aj s členom. Členy sú všeobecne veľmi ťažké a verím, že aj ty máš pocit, že členy nevieš používať správne. A práve keď sa ich deti naučia hneď od začiatku vo vete používať, veľmi im to uľahčí cestu v budúcnosti.

Aspoň tieto základné pravidlá aplikuj:

✓ Keď **hovorím čo je to** (napríklad ukazujem na flashcard, obrázok v knižke, predmet) a keď **hovorím aké to niečo je** - teda dám tam prídavné meno, vtedy použijem **neurčitý člen a, an**.

It's a big apple. It's a nice doll. This is a scary spider.

✓ Keď to **spomeniem už 2.krát** -použijem **určitý člen the**.

It's a boy. The boy is hungry.

It's a dog. What colour is the dog?

✓ Keď **hovorím o konkrétnej veci**, použijem **určitý člen the**.

Bring me the pen, please.

Close the door, please.

Take the glue and stick the picture.

(to lepidlo, ktoré máte na stole a ten obrázok, ktorý práve lepíte)

NESPOLIEHAJ SA IBA NA TELKU A NA PESNIČKY

Áno, z rozprávok z telky sa veľa naučí. Ale nestačí to na to, aby si jazyk dieťa skutočne osvojilo - skôr bude opakovať frázy a slová, ktoré tam počulo. **Aby sa skutočne naučilo po anglicky, potrebovalo by pozerať telku až 4-5 hodín denne.**

Obísť to môžeš tak, že ho **necháš pozerať jednu rozprávku a po nej sa budete ďalej spolu hrať po anglicky**- buď budete pokračovať v príbehu alebo si vyberiete worksheet alebo spravíte svoju anglickú aktivitu. Dieťa bude rozbehnuté a pôjde mu to oveľa ľahšie a skôr bude skúšať aj samé rozprávať. **Až 6x rýchlejšie sa dieťa učí v interakcii s dospelým** (teda s tebou, mama) ako pri pasívnom pozeraní televízie.

Pesničky sú na angličtinu úplne super! Dieťa sa napočúva autentický jazyk a aj autentickú native výslovnosť. Ale pozor! **Vyber tie úplne anglické, nie od slovenských interpretov**, kde je viac slovenčiny ako angličtiny a často nesprávna gramatika. Dieťa sa tam akurát naučí prekladať - a o tom v ďalšom bode. Pesničky by ale mali slúžiť na utvrdenie slovíčok, ktoré ste sa spolu učili v aktivite.

NEPREKLADAJ!!!!

Prepáč, musím tam dať tie výkričníky.

Tak sme sa učili angličtinu my. Prekladom. A preto teraz, keď máš povedať anglickú vetu, prekladáš si ju v hlave zo slovenčiny do angličtiny. Poznáš to u seba?

Robí to tak veľké množstvo ľudí. A to je to, **čo bráni väčšine ľudí zlepšiť svoju angličtinu - nevedia myslieť v angličtine, lebo nevedia prestať prekladať.** Chceme to pre naše deti inak, však?

V školstve sa žiaľ ešte stále veľa prekladá. To neviem zmeniť. Ale viem vám pomôcť **dať dieťaťu základ v angličtine bez toho prekladu.** Aby to myslenie v angličtine pre nich už bolo prirodzené a preklady v škole im už neublížia. Vyskúšame si to aj práve teraz, spolu.

AKO TO ROBIŤ?

Preto používame farebné obrázky, flashcards, worksheets. Všetko tam vidia. Keď mama povie *Put the leaf here in the basket* - a podáva dieťaťu list a ukazuje na košík, je to jasné. Keď mama povie *Jump on the acorn* - a skočí na obrázok žaluďa, dieťa presne vie, čo má robiť. Nepotrebuje počuť tú slovenskú vetu.

A ak už musíš prekladať, použi sendvičovú metódu. Angličtina-slovenčina- angličtina. Slovenčina bude iba ten tenký plátok syra medzi dvoma hrubými krajcami angličtiny :)
APPLE. Jablko. APPLE. It's an apple.

NEHOVOR NA DIEŤA PRÍLIŠ KOMPLIKOVANÉ VETY

Nie je cieľom zahltiť teraz tvoje dieťa čo najviac anglickými slovami a rýchlou rečou. Aj v rodnom jazyku sa s deťmi rozprávame inak ako s inými dospelými. **Pomalšie. Kratšie vety, jednoduchšie slovíčka. Viac krát zopakujeme tú istú vetu.** To presne potrebujú deti aj v angličtine. Je viac ako možné, že si sa doteraz s iným dieťaťom po anglicky nerozprávala a angličtinu poznáš iba z komunikácie zo školy či v práci - kde sa práve snažíme v angličtine rozprávať rýchlo a používať "veľké" slová, aby sme dobre zneli. Tak to už teraz nemusíš :)

Kľudne začni úplne jednoduchými vetami a otázkami a opakuj často dookola tie isté, aby si ich dieťa mohlo osvojiť a zapamätať.

Pozoruj svoje dieťa ako reaguje, keď hovoríš po anglicky. Je to veľmi individuálne a niektoré deti v pohode zvládnu, keď mama zrazu úplne prepne do angličtiny na 15 minútový monológ. Iné to odmietajú a hovoria mame aby prestala - práve vtedy potrebuješ spomaliť a používať iba známe slovíčka- tie , ktoré ste sa už učili.

Nemaj strach, keď nerozumie. Deti sú schopné ohromne veľa pochopiť z kontextu, výrazu tváre a tónu hlasu.

Aktivity robíte spolu a ty ho navedieš, ukážeš mu, čo má robiť. Rozprávaj po anglicky pomaly a zreteľne a uvidíš, že časom bude stále viac a viac rozumieť.

Aj rodnú reč dieťa
prvý rok a pol IBA
počúvalo.

BUĎ TRPEZLIVÁ

Všetci by sme chceli počuť tie naše deti rozprávať vo vetách, alebo aspoň opakovať slovíčka. Nemá ale zmysel tlačiť na produkciu.

Niektoré detičky začnú rozprávať skôr, iné neskôr. Niektoré skúšajú a opakujú slovíčka hneď, iné až keď sú si isté, že ich hovoria správne.

To neznamená, že sa neučia, ani že tvoje úsilie je márne, ani že oni nemajú talent na jazyky. Proste je to individuálne a chvíľku to trvá, kým stromček začne dávať plody 😊

V zásade platí, že s čím mladším dieťaťom začínaš, tým trpezlivejšia musíš byť a tým dlhšie si počkáš- ale potom to vie prísť všetko veľmi rýchlo "naraz". Všetko sa to tam zapisuje, ver mi.

POZOR: To ale neznamená, že dieťaťko nemotivujeme k tomu, aby hovorilo. Vedeťme ho a lákame ho k interakcii. Vyzývame ho pomenovať obrázok, dávame mu priestor, aby mohlo hovoriť aj ono, pýtame sa ho, poprosíme ho, aby po nás nové slovo zopakovalo, chytíme sa za ucho a ukážeme, že počúvame. Našepkáme mu, ak treba. Ale netlačíme a nie sme z toho nešťastné, sklamané, frustrované. Vieme, že to príde!